

За неопредѣлительно-то

наклоненіе .

— 0 —

§ 92. Понеже неопредѣлительното наклоненіе не ся сохранило въ новобългарското нарѣчіе, а слѣдователно и употребленіето негово въ старый-а языкъ е неизвѣстно за първоначални-те; того ради нужно е да поговориме тука попространно за него.

Какъ дѣйствителны-те глаголи всегда иматъ при себе, или подразумѣватъ, дополненіе, кое-то е наименованіе-то на предметъ-а, що прѣима дѣйствие-то, така исто има и глаголи дѣйствителны и средны, кои непременно искатъ да иматъ допълнителны слова глаголи. Таквы глаголи ся слѣдующи-те: могѹ, смѹю, дерзѹю, готѹваюся или готѹвѹ ѿ смѹ, ѹ смѹю, знаю, навѹкаю, боюся, стыждѹся, срамѹюся, хождѹ, идѹ, ѹчѹся, и други нѣкон.

Извѣстно е, що кога казваме, напр. могѹ или ѿзъ могѹ, мысль-та на предложеніе-то не е пълна и не е опредѣленна, ся-